

V ZOO NENÍ NIKDY KLID

Pan ředitel jedné ZOO se zrovna vrací ze své cesty po Africe. Najednou mu zvoní telefon. Volá jeho sekretářka a zlobí se, že jsou zvířata zalezlá doma, nechťjí jíst a nechťjí ven. Prostě se zbláznila. „Přijed'te, prosím, co nejdříve a napravte to", důrazně žádá sekretářka. „Lidé už sem odmítají chodit, protože se nemají na co koukat," a hned pokračuje s lamentováním dál:

„Tak třeba hroch Pepa. Byl vždycky líný, válel se v bahně a párkrát se vykoupal v jezírku. Teď si začal stěžovat, že ho bolí klouby a žádá si osobní masérku po celých 24 hodin denně a nejlépe pěkně macatou jako je on. Masírovala by mu záda a občas by ho polechtala na nohách. Jako proceduru by uvítal i bahenní koupele a po masáži chutné koktejly. Pokud mu přání nesplníme, tak bude házet bláto po návštěvnicích.

Anebo gepard Tom. Je to šelma zvyklá jíst maso a také si na něm moc pochutná. Ale má velký problém, a to sousedit s opicemi. Ptáte se proč? Když je čas oběda, tak mu do klece házejí zeleninu. Vždycky jim přijde říct, aby přestaly, ale ony na něj jen vypláznou jazyk. Pak se chce najíst, na mase má však kromě much i tu jejich odpornou zeleninu. Když mu opravdu kručelo v břiše, tak zkusil alespoň rajče a prý bylo velmi nechutné. Nadával, že nikdy nebude vegetarián. A tak navrhuje, že chce mít výběh u lva. Oba totiž milují maso a při jídle by si měli o čem povídat.

I v pavilonu „Mořský svět" máme nespokojené zvíře. Perutýn Bodlinka je rozčilený, že ve svém okolí otráví málo živočichů a sám je tím pádem otrávený, protože se tam nudí. Navrhuje, abychom mu pořídili voděodolnou televizi, chtěl by se totiž koukat na detektivky. Prý jsou napínavé a leccemu se v nich naučí. Ještě chce mobil, aby mohl zavolat mamince nebo tatínkovi. Stýská se mu, protože rodiče žijí v jiném akváriu. Ostatní ryby se mu smějí, že je bodlák, a tak by si přál pořídít záclonu, aby na ně neviděl, a sluchátka, aby je neslyšel. Pokud ho bude okolí i nadále obtěžovat, tak zaútočí.

Nespokojený je i lev Arnold, další šelma, která se tak ale vůbec nechová. Celý den se jen válí, občas se projde a jinak nic nedělá. Přesto je tento protiva pořád unavený. Stěžuje si, že se v ZOO nevyspí. Osvětlení je moc ostré, děti uječené, pelech nepohodlný a lvice na něj pořád dorážejí, že je líný. Dal si tedy také požadavky. Pro malá lvíčata chce sadu odolných hraček, aby mu už konečně dala pokoj a zabavila se sama. Pro maminku, která je už stará, požaduje vlastní výběh, aby na něj neprskala, když si čistí zuby. A k tomu všemu by si představoval večerku společnou pro celou zoologickou zahradu, aby se mohl v klidu alespoň jednou vyspat. Jinak nenechá vyspat on všechny ostatní.

A představte si, že se ozval i somálský oslík Charlie. Ten klid'as! Má proužky na nohou a lidé si ho prý proto pletou se zebrou. Přitom je celý šedý, má delší oslí uši a dělá íá íá íá. Stěžuje si na návštěvníky, kteří si přesto myslí, že je zebra, i když je u jeho výběhu cedule OSEL SOMÁLSKÝ. Někteří ho dokonce otravují a tahají za ocas. A z toho má šok. Požaduje velikou ceduli s nápisem "OSLÍK CHARLIE – NETAHAT ZA OCAS!!!", jinak zaleze do domečku a vyleze, až tam tu ceduli dáme."

... najednou pan ředitel cítí, jak ho někdo tahá za rukáv a říká: „Pane, vzbud'te se!" Pracoval totiž pilně až do večera, a tak se stalo, že v letadle na chvílinku usnul a zdálo se mu o ZOO. Když se probudil, tak mu začal zvonit telefon. Volali ze zoologické zahrady.

Nejdříve se lekl, že se zvířata opravdu zbláznila, ale paní sekretářka mu vesele oznámila narození nové žirafky a malého hrošíka. A on byl moc rád, že to ostatní byl jen sen.